

CSAGA
CMRC

DV-03

Đằng Sau Cánh Cửa

Lời mở đầu

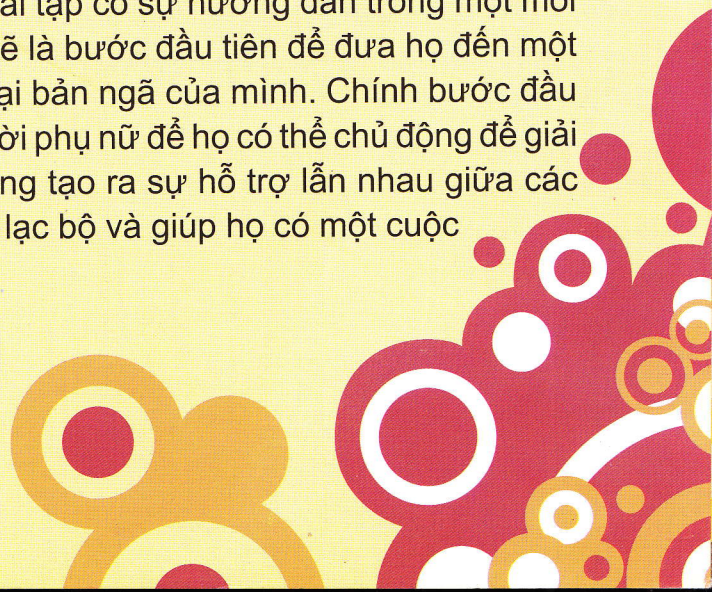
Cuốn sách này rất đặc biệt bởi vì nó bao gồm những câu chuyện về một chủ đề mà cho đến hiện nay vẫn là chuyện riêng tư trong xã hội Việt Nam. Lắng nghe những câu chuyện về bạo hành gia đình của những nạn nhân bạo hành gia đình là bước đầu tiên để hiểu tại sao những hình thức bạo hành như thế vẫn xảy ra, nó ảnh hưởng đến các nạn nhân như thế nào và chúng ta có thể làm gì để hiểu biết sâu sắc về nó.

Câu lạc bộ hỗ trợ nạn nhân là một mô hình rất mới và sáng tạo được thành lập bởi CSAGA kết hợp với Hội phụ nữ để tạo ra một môi trường an toàn và thân thiện cho các nạn nhân, nơi mà họ có thể chia sẻ những câu chuyện về cuộc đời mình. Tuy nhiên, những câu chuyện này chỉ là kết quả của một quá trình sáng tạo trong suốt thời gian những người phụ nữ này tham gia hoạt động trong câu lạc bộ. Chương trình sinh hoạt câu lạc bộ được thiết kế một cách cẩn thận, bao gồm các hoạt động, các bài tập, các diễn đàn, và các bài trình bày để khuyến khích các thành viên của câu lạc bộ tham gia với niềm tin tưởng, sự vui vẻ và sự hiểu biết. Trong cuộc sống thường nhật của họ vốn dĩ thiếu đi sự sáng tạo, họ đã phải hứng chịu bạo hành và cuộc sống không còn những niềm vui, nhưng đến với các buổi sinh hoạt câu lạc bộ, chúng ta sẽ nghe thấy nhiều tiếng cười, thấy họ đầy năng lượng sống và cuộc sống của họ đầy niềm vui. Tại sao lại vậy? Không phải là những người phụ nữ này đang cảm thấy buồn và mất mát nữa à, không phải là họ đang mong ước được sống lại quãng thời gian trước khi họ bị bạo hành à? Tại sao những người phụ nữ này lại luôn suy nghĩ tích cực, hướng về một tương lai tốt đẹp, sẵn sàng trở lại cuộc sống và sẵn sàng chia sẻ trong những câu chuyện của mình?

Thật dễ dàng khi nhiều người nghĩ rằng bạo hành gia đình đơn giản là những hành động vũ phu, xâm phạm về thân thể, để lại vài vết thương, vết thâm tím trên thân thể các nạn nhân, nhưng những tổn thương về mặt tâm lý cho nạn nhân thì kéo dài trong một thời gian dài. Nó phá vỡ đi cái bản ngã, cái tôi của mỗi con người. Chu kỳ bạo hành làm mất đi những cơ hội và giới hạn khả năng tham gia của người phụ nữ với thế giới bên ngoài, chính các nạn nhân cũng bị tách biệt và cách ly với những mạng lưới hỗ trợ cho họ. Sáng tạo là bước đầu tiên trong một quá trình dài hỗ trợ và giúp đỡ nạn nhân bị bạo hành. Trong cuộc sống hàng ngày, chính những luồng năng lượng từ các hoạt động sáng tạo với con cái, với những người thân yêu, với gia đình hay với bạn bè đã mang lại cho chúng ta niềm hạnh phúc và cho chúng ta biết được giá trị bản thân mình. Hoạt động sáng tạo không có nghĩa là làm các hoạt động nghệ thuật hay phát minh ra các ý tưởng mà nó đơn giản là dẫn dắt cuộc sống của bạn với các phương pháp thư giãn và làm cho cơ thể tỉnh táo, tạo một cảm giác mới lạ, vui vẻ và được thu hút hay kích thích bởi một người nào đó hay một cái gì đó. Hoạt động sáng tạo lúc này hay lúc khác sẽ khơi dậy lại những năng lượng mà những thành viên trong câu lạc bộ đã mất đi trong thời gian họ bị bạo hành. Vì vậy, giúp đỡ những thành viên trong câu lạc bộ trở nên sáng tạo hơn trong cuộc sống bằng các bài tập có sự hướng dẫn trong một môi trường hỗ trợ và hợp tác của câu lạc bộ sẽ là bước đầu tiên để đưa họ đến một cuộc sống tích cực và giúp họ xây dựng lại bản ngã của mình. Chính bước đầu tiên này sẽ tăng cường sức mạnh cho người phụ nữ để họ có thể chủ động để giải quyết những vấn đề của chính họ. Nó cũng tạo ra sự hỗ trợ lẫn nhau giữa các thành viên câu lạc bộ, ban điều hành câu lạc bộ và giúp họ có một cuộc sống sáng tạo hơn.

Paul Zetter

Đại diện nhà hát David Glass tại Việt Nam

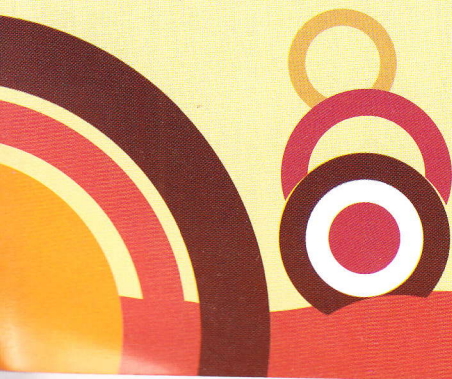

Thay Lời Giới Thiệu

Khi tôi ngồi viết những dòng này thì 2 trong số 37 thành viên câu lạc bộ "Cùng chia sẻ" đang tất bật chuẩn bị hộ chiếu lên đường đi Thái Lan thăm mô hình tạm lánh cho các nạn nhân bạo hành gia đình. Cuộc đi là của họ, nhưng chúng tôi, những người hướng dẫn cũng hồi hộp theo dõi, vì đó không đơn giản chỉ là một chuyến đi xa như những người khác. Hành trình từ bị quan đến lạc quan, từ chỗ là nạn nhân đến những người làm chủ cuộc đời mình không dễ dàng và đơn giản.

Còn nhớ một năm trước đây thôi, đó là những gương mặt đầm nước mắt, những dáng ngồi co lại thủ thế và tự ti. Cuộc gặp đầu tiên là một cuộc gặp gỡ buồn. Những dư âm từ họ là sự chán nản, tuyệt vọng và bất lực.

Sau một năm: Những gương mặt tươi tắn và tự tin. Những tâm sự sẵn sàng sẻ chia và tìm kiếm sự hỗ trợ từ mọi người. Nhiều thành viên trong câu lạc bộ đã có mặt và phát biểu ý kiến tại cuộc họp của Ủy ban các Vấn đề xã hội của quốc hội, vận động cho luật bạo hành gia đình. Nhiều gương mặt đã xuất hiện trên truyền hình, báo chí với thái độ tự tin và chủ động.

Lần đầu tiên: Chia sẻ.

Lần thứ hai: Chia sẻ, hiểu biết và vui chơi.

Lần thứ ba, thứ tư, thứ năm: Vui chơi, vui chơi, chia sẻ và thay đổi.

Lần thứ sáu, thứ bảy và những lần khác nữa: Vui chơi và xây dựng kế hoạch an toàn, hỗ trợ và giúp đỡ lẫn nhau. Khiêu vũ, đóng kịch, kể chuyện, hát, múa, các trò chơi vận động cơ thể và những kiến thức mới đã mở ra những cánh cửa tâm hồn tưởng chừng đóng kín. Những câu chuyện đằng sau cánh cửa mỗi số phận, mỗi cuộc đời cũng được mở ra

Lần đầu tiên, chúng tôi chứng kiến nghệ thuật đã tác động lên từng số phận như thế nào.

Đưa nghệ thuật, sáng tạo vào phát triển còn là vấn đề mới tại Việt Nam. Sử dụng nó như một phương pháp tác động lên các đối tượng dễ tổn thương đang thu hút nhiều sự chú ý của nhiều người quan tâm.

